

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, $\frac{1}{4}$ an 5 cor., $\frac{1}{2}$ an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, $\frac{1}{4}$ an 7 cor., $\frac{1}{2}$ an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oră 12 bani, a treia-oră 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poste și librării.

În România abonamentele se fac la Agenția de Publicitate Carol Schuller, București, str. Doamnei 28, etajul I.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: librăria „Tipografeii”, societate pe acțiuni. — În Alba-Iulia la librăria Weiss Bernat „La loterie”.

TRIBUNA

Adevărul.

»Asemenea sentințe ca și cea de la Oluj, în care tribunalul osândea »Tribuna« la 11 mii coroane amendă, »tirbese libertatea presei, unica comoară ce o mai păzim și o temem».

(»Magyar Szó«, nrul 40 dela 15 Februarie).

Am anunțat articolul apărut în »Magyar Szó« în care aflăm niște mărturisiri demne de a fi înregistrate, cu atât mai mult că acest organ ne este cunoscut ca cel mai dușmănos nou.

Este o mărturisire de care am mai auzit dela Maghiari, — rar, foarte rar, ce-i drept, dar cu atât mai prețioasă. Asta-i dovadă, că în unele momente lucide se gresesc și dinții, convingându-se de greșelile ce le fac în starea de beție șovinistă.

Atât de mult consumă patrioții noștri din alcool a ideilor de stat unita maghiar, încât arare-ori poți sta cu dinții de vorbă, liniștit, și mulcom, fără patimă și îndârjire. Așa și »Magyar Szó«. În zilele funeste din »săptămâna patimilor«, acest ziar trecuse în orgie din beția șovinistă. Striga, bătea cu picioarele, lăuda pe judecătorii cei mai draconici și cerea moartea presei române. Nu știam atunci, dacă »Magyar Szó« jubilează prin danțuri bachante în orgii de beție șovinistă, ori suferă aceeași durie în urma nervilor prea încordați. Dar astăzi... ei, azi mai vine de acasă.

O săptămână-i de atunci. — nervii s'au mai potolii, — beția a trecut. Nu-i vorbă, — se ved urmele »Katzenjammer«-ului și în articolul de care fac pomenire, — dar nu mă voi ocupa de acele observațiuni. Eu aleg numai partea sănătoasă din scrisorile lor.

În articolul meu scris îndată după proces am spus că: »adâncii adevărul în adeno de ape, răsări-va ei și va pătrunde în lume. Suna-va la urechi, că etern este adevărul».

Ei, și soartea a voit de s'a făcut așa, că peste o săptămână »adevărul«, îngropat de jurații din Oluj, a înviat și s'a impus — (ironia sorții) — chiar celor mai rabiști dintre dușmanii lui.

Profeția s'a împlinit mai curând decât așteptasem, adevărul i-a pătruns și pe patrioții noștri.

Nu-i vorbă, — e cam curios, că după ce aprob un fapt oarecare, ba îl lauzi, se vîr peste câteva zile și se zici: ei, asta-i totuși prea mult, — dar cât

de târziu și ori cât ar fi asta de curios, salutăm pe cei întorși la simțămîntul de — dreptate.

»Care-i politica corectă de naționalități?« — așa se întreabă »Magyar Szó« — acum și răspunde în felul următor:

»Evenimentele zilelor din urmă dau încoana curată a mult lăudatei politici de naționalități a lui Széll. Dinu, care osută întotdeauna calea mijlocie, — ca să abată ori-ce responsabilitate, își apală mâinile față de naționalități. — De altă parte, ca să facă și Maghiarilor pe plac, — amuță asupra agitatorilor, procurorii cari stau sub influența lui, și cari, — câteodată se pricep de minune cum trebuie să scoți la iveală mărimea păcatului chiar din cauze nefsemnate și să l'impul juraților și judecătorilor. — De aici provin apoi osânde draconice, cari, — fiind prea grele, nu numai că nu folosesc dar' sînt daunătoare cauzei».

»Asemenea sentințe ca și cea dela Oluj, în care »Tribuna« e osândită la 11 mii amendă, — »tirbese libertatea presei, unica noastră comoară ce o mai păzim cu teamă».

»Noi ținem de necorecția politica de naționalități a guvernului actual».

»Nu doară că ne-ar păsa ceva de indignarea ce se naște în străinătate în privita judecătorilor maghiari, — dar noi trebuie să ținem la aceea, că procedura noastră față de naționalități să aibă cel puțin aparența de a fi justă».

»Chestia naționalităților noi odată nu va fi favorabil rezolvată, dacă procurorii maghiari sporesc în mod artificial »martiri« naționalităților, prin ce această se vor înstrăina și mai mult de noi. — Cu draconismul nostru noi înstrăinăm mereu naționalitățile».

»Să abandoneze guvernul politica lui de azi cu doi bani în trei pungi, — de oare-ce prin aceasta noi pierdem și nu câștigăm».

Așa scrie »Magyar Szó« și noi vedem în spusele ei — ceea ce noi destul am tocat. Anume că zădărnici le este osteneala. Cu ură și persecuții, cu noi nu vor scoate o la cale. Iși aprind paie în cap. Noi încă avem o comoară. Scumpă și sfântă ne este comoara asta. E limba noastră, datinile noastre, romanitatea noastră, care nu o dăm pe o lume întregă.

Pot veni procurorii maghiari, nu cu temnițe, — cu amende, — să vină cu furtuni, — cu fulgerele lui Iupiter în mână, — furtuna trece, — codrul rămâne, — că multe vinturi ne-au bătut și pe noi.

Și n'avem poftă ea latinitatea noastră să fie folosită ca șotron în corba maghiară, fcută din mișagul de naționalități maghiariste cu forța.

Latinitatea noastră li aroama, care nu se potrivește cu usturoiul imigrat la noi din Galiția.

Dar' dacă vreți pace și bine în țeară, lăsați-vă de obiceiul ucigător de prea mult alcool șovinist, — și când vă va trece și »Katzenjammer«-ul, veniți »de acasă«, cu scaun la mințe, cum se înceară »Magyar Szó«, și atunci ne vom înțelege.

Sinceri, — serioși, — dar' nu cu daruri Danaice!

Dee Dumnezeu să vă pătrundă odată eterna, — nefățărta iubire de adevăr.

— Sirius. —

Sibiu, 18 Febr. n. 1903.

Statificarea instrucției populare. Nici mai mult, nici mai puțin, decât statificarea tuturor școlilor populare — asta o cere bar. Bánffy în un nou studiu politic al »seu, apărut în »Közérdek«.

Postul premier insistă pe lângă această din cauză, că numai pe calea aceasta se poate face: »statul național unitar maghiar«.

E porav pașa dela Bistrița!

Acțiunea Rusiei și Austriei. Din Constantinopol s'au anunțat că guvernul rus și austro-ungar au căzut de acord în privința proiectului de propuneri, elaborat de ambasadele lor respective din Constantinopol, pentru a ameliora administrațiunea din vilaetele europene ale imperiului otoman.

Ambasadele celor două puteri așteaptă, în prezent, ordine telegrafice pentru a face demersurile necesare pe lângă Poartă. Se crede că aceasta se va pute face zilele viitoare.

Noia austro-rusă ce se va da cu privire la reformele din Macedonia, după cum se afirmă, va fi mai puțin energică decât se aștepta.

Poarta are încă odată ocazia să simță bună voința Austriei și Rusiei.

Lista alegătorilor. Ministrul de Interne a lansat un circular către toate torurile competente în privința rectificării numelui alegătorilor pentru alegerile distale. Cu provocarea la §. 142 al art. de lege XV din 1899, conform căruia lista alegătorilor în mod

oficios trebuie rectificată și întregită în fiecare an, ministrul provoacă cluburile electorale centrale să facă până la timpul prescripțiilor necesare pentru pregătirea listei numelui alegătorilor pro 1903, observând în mod riguros dispozițiile lui.

Din dietă. În gedința de Luni a ținut Pap Zoltán o lungă vorbire, în care s'a folosit de prilej, ca să lovească în Austria, Fejérváry și moștenitorul de coroană. După ce polemizează cu Andrássy, despre care zice, că nu e bărbatul națiunii, se ocupă cu situațiunea europeană, arătând rolul cel mare ce-l revine Ungariei, conform cărții lui Hoitzy Pál. Nu votează nimic pentru armata comună, căci Ungariei li trebuie armată independentă, ca să-și poată îndeplini misiunea. Nu votează, pentru-că el nu crede în nici o promisiune a Austriei. Se îndreaptă apoi contra moștenitorului de coroană, care e crescut în spirit străin, care a amenințat, că va veni în fruntea armatei în Ungaria. Vorbind despre ordinul din 1868, prin care se dispune, ca ofițerii din Ungaria să servească numai în regimetele din Ungaria, Barabás o numește o minciună împărătească, ear' Lengyel strigă, că a fost contramandat prin un ordin secret. Atacă pe Fejérváry, care a corupt spiritul honvezimii. Face o lungă escurse istorică, prin care vede a se arde, că Maghiarul a fost totdeauna soldat viteaz. La urmă propune un proiect de rezoluțiune, prin care să se indemne ministrul de honvezi, ca în locul imnului popular să se cânte la honvezime imnul lui Kölcsey. Szatmáry interpelează apoi pe ministrul Széll pentru alegerea dela Ceica magh. unde funcționarii coteșesc pentru candidatul liberal și contra celui kosuthist. Széll promite că va cerceta.

Alegere de deputat. Cercul românesc al Făgetului are să aleagă un nou deputat, devenind vacant mandatul prin abzierea baronului Harkányi. S'au vorbesc de doi candidați ambii liberali: Dr. Nemeș Zsigm. adv. în Arad și Fuhoș, proprietar.

Voturile românești sînt scoase sarăși la mezat, — cum observă »Drapelul«.

România și Cușo-Vlachii. Ziarul »Le Temps« din Paris publică următoarea telegramă dată din Berlin: Guvernul României a adresat agenților sei din străinătate o circulară asupra chestiunii macedonene, care în substanță spune următoarele:

România nu poate lipsi să-și asumeze protejtiunea Cușo-Vlachilor, în favoarea cărora dînsa va cere aplicarea măsurilor esențiale luate în privința Bulgarilor-Macedoneni.

În cas de modificări teritoriale, drepturile României vor fi în mod es-pres rezervate.

Dobândă. Un valoros bărbat din Germania, pristin al poporului românesc, ostind despre oribila amandă dată »Tribunei«, ne scrie cuvinte în-sultătoare de încurajare, închinându-și astfel scrisoarea:

»Cele nesprezece mii de coroane vor aduce dobândă, dar' nu celor pintonași«.

Propagandă rusească în străinătate. Guvernul maghiar își teme îndrăgital făt, ideea de stat maghiar, și de cel mai mic vântuleț suflat din afară, care ar pute să destulete conștiința naționalităților ferecate în lanțuri. Aceasta o dovedește cea mai nouă măsură teroristică prin care s'a detras debitul postal ziarelor rutene »Dilot«, »Slavjanski Vjek«, »Bukovina« și »Galicianin« sub pretext că ar fi agitat printre Rutenii din Ungaria. Prin detragerea debitului postal guvernul maghiar crede, că a împedecat glasul adevărului acestor ziare să străbată la poporul rutean. Dar' se înșală, căci »Galicianin« reflectând la contra măsuri serie următoarele:

»Între Galiția și Ungaria nu este nici o pază de frontieră și astfel pe lângă cea mai mică organizațiune s'ar pute espeda printre Rutenii din satele apropiate de graniță toate publicațiunile ce apar. Le-ar pute transporta vre-un conducător de tren, muncitor, preot sau învățător. Numai cât pentru aceasta se recer oameni, cari să le treacă în ascuns peste frontieră și să le răspândească pe tot teritoriul ruso-maghiar. La această lucrare se pot însă angaja numai tinerii rusi. Nu credem, zice ziarul »Galicianin«, că în stnul inteligenței rutene să nu se afle 10 tineri, cari să nu se jertfească pentru cauza națională rusească».

Măsurile de rigoare ale guvernului maghiar azi nu mai pot împedeca dezvoltarea și întărirea conștiinței naționale nici chiar la Rutenii părăsiți din partea proșilor lor. Ca mâne vom vesti că și Rutenii își reclamă drepturile limbii lor.

FOITA »TRIBUNEI«.

DUȘMĂNIE.

— Roman. —

De V. E. M.

II.

(Urmare).

În cealaltă zi, pe la nouă ciasuri, Dăian ședea dus pe gânduri și trist pe laviță în tindă. Mamă sa plîngea, — ear' Safta ofta mereu și o mîngăia. »Lasă mamă, că nu ne uită Dumnezeu!».

Dăian încercase totul să câștige vre-o doi bani să se scape, — dar nimenea nu l'ajuta. Trei sute de zloți sunt bani mulți. Datoria a fost două sute, — dar cheltuielile de proces și de execuție s'au prea suit. Și nu mai știa bietul ce să facă. S'a lăsat în voia sorții... Oamenii începuseră să se adune, că acuși vor sosi și domni la licitație. Venise judele Marin și Sandu, bogătanul, — venise și birtașul, și alții. Vor bate la dobă vacile și carul, plugul, apoi vor merge la casa satului, unde vor licita și moșia.

Bietul om. Înzadar a lucrat și s'a nisuit, — iată l' de odată s'era, lipit pământului, pe drumuri.

Din depărtare s'a auzit apoi urutul roa telor dela trăsura. În popor s'a făcut mișcare. Pe urmă s'au dat la o parte, că sosiseră »domni« cu trăsura.

Dăian s'a recules. A eșit în curte și le-a deschis ușa. A scos pe urmă vacile în curte, a tras carul din șură, în car era plugul.

— Aicea-s, — duceți-le! — zise el cu nepăsare. Furtuna însă din sufletul lui, li îneca respirarea.

Domni n'au făcut tărăboi mult. Toate câte erau de vîndut, — le-a cumpărat Sandu, bogătanul. — A plătit în bani gata — 50 de zloți, — apoi a trimis acasă carul cu vacile. Și domni s'au urcat în trăsură, pornind spre casa satului. Cumpărătorii s'au luat pe jos în urma lor.

Dăian voia să nu se ducă dar într'un târziu s'a socotit altfel. »Și-a luat sumanul și a pornit pe drumul mare spre casa satului. Mergea gârbovit și trist, înaplecîndu-se. Ser mană viața lui, mai are oare vre-un înțeles? N'ar fi mai bine dacă s'ar pustii de pe lume?»

Când a fost în dreptul casei, judei s'a întâlnit cu Nițu și cu tovarășii lui, între cari și Costan.

Măriuța ieși se în poartă și privea cu milă sermanul ei Dăian. Îl vedea galben și gârbovit... și ochii fetei s'au umplut cu lacrimi...

— Nu te năcăji Dăiene! — zise ea. — Te va ajuta Dumnezeu și pe tine!

Nițu și cu ortacii lui au început un ris cu hohot.

— Nu, Dăiene. — înuță-te dacă! zise Nițu, în batjocură. Dar invață-te din pățania asta, că s'arîntoci să nu cheltuiască banii luați împrumut pe inele și cercei pentru fete bogate!

Dăian întâi a roșit, apoi s'a făcut galben ca ceara.

— Ce inele, ce fel de cercei? mîi pâr-litule! Spune, — se știu, — ori ai mîncat ceapa cioarii? zise el tremurînd de mânie.

— Vrei să îți o spun? — Bine!

Ai cumpărat inele pentru drăguță-ta, pentru Măriuța!

— Minți, bețivule! — strigă Dăian scos din răbdare.

Nițu s'a apropiat de el, ear' tovarășii lui l'au încunjurat pe Dăian. Acum avea să se hotărească totul, ce aveau ei împreună. Măriuța striga și plîngea de frică.

Palizi de mânie stăteau cei doi dușmani față în față. Privirile lor pline de ură s'au în tîlnit, scăpîrînd fulgere.

Dăian se vedea încunjurat. Când a văzut pe Nițu, că vcește să-l lovească, i a dat o palmă în față încât l'a podidit sîngele.

Costan a sărit la Dăian, dar în clipa următoare l'a ajuns un pumn în față, încât s'a rîsturnat în șanț.

Atunci toți s'au încăderat grămadă. Nițu a scos cuțitul și a năvălit asupra dușmanului său. În clipa următoare însă Dăian i-a prins brațul cu o mînă, ear' cu cealaltă i a înlîntat cuțitul cu piept până la plăsele. Nițu s'a lăgănat puțin apoi scăpînd cuțitul s'a rîsturnat la pământ fără simțiri. Lovitura puternică i a ieșit, ear' sîngele curgea. Măriuța se atunci ieșiră oamenii de prin casa sîrău. Ear' cu Dăian se învîrtea pământul. Când au voit să-l ridice pe Nițu, — acesta nu mai respira.

— A murit! — zise unul, ear' bietul Dăian într'o clipă și-a dat seamă de fapta lui. Pare că vedea înaintea lui spânzurațoarea.

Purtat de instinct, a luat-o la fugă, a sărit câteva gînduri, apoi a luat-o prin holde spre munți gardind mereu fără să știe de ce și încărău... Numai să scape...

La casa satului se începuse licitația. Venise și Ionel ciobanul, venise cu bani, dela stîna, și îi părea rău că n'a sosit la vreme, să mîntuiască și vacile lui Dăianu. Când au pus în tirgite cea dintău pîrticică de pământ, Ionel a suit tot mai mult, tot mai mult, ear' oamenii se mirau Sandu bogătanul se năcăjia; și mai mare le-a fost mirarea când Ionel a plătit de-odată atata pentru cele două-trei palme de loc, încât toată datoria lui Dăian era plătită. Atunci toți au înțeleș lucrul. Ionel a plătit de dragul Saftii.

Apoi să fie într'un noroc! — ziceau oamenii, Ionel a plătit și oamenii s'au împăștiat. Deodată îl vede pe Sandu că povestește cu Costan, îl vede galbenînd, apoi luându-o repede, aproape în fugă spre casă.

— Ce-i năcazul Costane? — întrebă el. Dar' Costan nu a răspuns. Era palid și tremurător. O femeie li se spuse apoi lui Ionel că: uite și uite ce s'a întemplat. Sermanul cioban. A stat ca și lovit de fulger. Îi venea să plîngă, să alege în munți, dar' un glas tainic îi șoptea, că n'ar fi frumos să părăsească în năcaz pe s'ermana b'etrăna, mama lui Dăian. Nici nu va duce-o mult s'ermana, că-i b'etrăna și slabă. Și Safta va rămâne singură pe drumuri...

— Cine știe ce va fi acum. Dăian, de nu va cădea prins, și nu va fi spânzurat, va trece poate în țeară, că acasă nu mai poate veni...

— Fie cum o vrea Dumnezeu! — zise el și porni spre casa unde l' ducea dorul. Va mîngăia pe bietele femei, că năcăjite vor fi, bietele, tare năcăjite...

Când a intrat pe porțiță, din casă se auzeau bocetele sfîșietoare ale celor două femei nenorocite. A intrat în casă. Safta și mamă sa ședea lângă olaltă pe vatră și ochii lor erau roșii de plîns.

Când l'au văzut s'au ridicat amîndouă. Nu mai aveau s'fîșit mulțumitele lor, Auziseră de fapta frumoasă a lui Ionel, care le mîntuise casa și mica moșioară.

— Lăsați, dragile mele, lăsați, n'am făcut eu lucru așa de mare. Am făcut o faptă creștinească. Aceste au trecut acum. Năcazul cel mai mare-i nenorocirea lui Dăian. Zău nu știu ce va fi. Dar' bunu-i Domnul și ne va ajuta pe toți.

B'etrăna earăși s'a pus pe plîns. Dureos, fără mîngăiere. Și două ciasuri întregi s'au tot bociu cu toate mîngăierile lui Ionel. Abia atunci a mai prins nădejde, când a venit vecina cu o veste mîngăitoare.

— Mîngăie te lele Stană! — a zis vecina. Nu-i chiar atata de rău pa cum credeam. Acum vii dela casa lui Sandu. Nițu n'o murit. A venit doftorul și. I a trezit din leșin, și a zis că mai este nădejde să scape.

Dr. Daniil P. Barcian.

Moartea vrednicului asesor și bărbat de școală Dr. Daniil P. Barcianu a provocat regrete unanime, atât în Sibiu cât și în provincie. Pierderea, ce prin moartea lui a suferit școala și preste tot cultura română, este foarte mare, ear' pentru familie, îndeosebi pentru cei 6 copii minori, acum orfani de tată și de mamă, este ireparabilă.

Despre manifestarea condolenței și înmormântare avem următoarele informații:

În urma morții lui Dr. D. P. Barcianu au arborat steaguri negre consistorul arhidieceșan, seminarul Andreian și Reuniunea sodalilor români, unde se găseau birourile Reuniunii române agricole, la care răposatul a fost vice-președinte, și al Reuniunii române de înmormântare, al cărei membru în direcțiune a fost.

Consistorul arhidieceșan a votat pentru spese de înmormântare 500 cor. și din ședința plenară, ținută ieri, a condolat prin asessorii I. Papiu și I. A. de Preda.

Condolențe au mai făcut deputațiunii reuniunii agricole, a reuniunii de înmormântare, a tinerimii din Sibiu etc. Asemenea au sosit mai multe telegrame de condolențe.

Cununi s'au depus pe soriu din partea următorilor:

Corpul profesoral al seminarului cu inscripția:

•Distinsului fost coleg.

•Reuniunea română de agricultură.

•Vrednicului vicepreședinte.

•Tinerimea română din Sibiu, pe panglică tricoloră, cu inscripția:

•Vrednicului bărbat al națiunii.

•Societatea de lectură Andreiu Șaguna.

•Nouitatului fost president.

Cons. arhidieceșan:

Asessorul D. P. Barcianu.

Școala de fete a Asociațiunii:

Primului sau director.

Reginării recunoștitori:

Celui mai distins fiu al comunei.

•Sleb. D. Tageblatt din loc sorie pe lung despre răposatul, relevând rolul și activitatea, ce a dezvoltat-o cu deosebire pe terenul cultural.

Actul înmormântării s'a început la orele 11 asistând un public numeros și distinct. Conducutul a pornit dela casa mortuară la biserica din suburbiul Iosefin, unde s'a făcut serviciul funebral. S'au rostit două cuvânturi funebreale: una de părintele asesor Ivan, care a scos la iveală meritele răposatului pe terenul activității publice, ear' a doua a rostit-o dl prof. sem. Dr. Stan, schițând îndeosebi activitatea literară a defunctului.

— Har Domnului, — zise Ionel ușurat. Atunci nu-i chiar așa de rău. Vor fi doară mărturie că s'au pus mai mulți pe el și a fost silit să se aperse. Și nu va robi mult poate vre-o 6 luni. Nu vă bociiți dară, vedeți că nu-i niciul pe cum îl credeam.

— O! de s'ar îndura Dumnezeu! oftară femeile.

Se înserase. Safta a pus lumina pe masă și a eșit în tindă.

— Să rămâi la noi pe noapte Ionele! — a zis bătrâna. Acuma-i târziu și calea-i lungă, apoi ne și temem singure. Safto! fă focul și pune de mămăligă!

Safta a venit în casă.

— Dacă doriți — zise Ionel, rămân până dimineață. S'au pus puțeci schimburi, că Dăian a bună-seamă s'o fi dus pe la stăna mea. Il voi ascunde vre-o săptămână, ca să vedem ce-i cu Nițu? Tămădui-se-va? Toate le vom face cum va fi mai bine.

— Dumnezeu să-ți răsplătească creștine! a zis bătrâna. Nu știu cum vom pute răsplăți binel ce ni-l faci, știe Domnul.

— Lasă lele că ne-om împăca noi. Ne om înțelege doară, și ne om încusca. Ce zici Safto?

Safta s'a întors zăpăcită. S'a uitat în ochii lui cu duioșie, pe când două lacrimi calde au brăzdat fața încrețită a bătrânei.

Toți au priceput, și s'au înțeles cu toții. Ionel s'a dus la Safta și i-a întins mâna.

— Dai mâna, Safto?

— Bădiță... (Va urma).

După ceremonia funebrală rămășițele pământești ale răposatului au fost duse la Reginar, însoțite de o mulțime de amici și simțitori.

Macedonia.

Iată o numire care produce plăcere unora și amărăciune altora. Cei din tău rîvnesc la cucerirea ei, ceilalți la stăpânirea ei. Un mare diplomat consideră această provincie a imperiului otoman — sub numele căruiu se află se întinde Turcia de Europa — ca o fată frumoasă pentru care dispută mai mulți tineri. Intr'adevăr ea, mărul discordiei marilor state balcanice și a puterilor mari, cari văd în aceasta, dominațiunea orientului, această provincie, plină de frumuseți naturale conține în sinul ei comori neprețuite. De altfel nu-i mai puțin adevărat, că stăpânirea semi-lunei e întunericul și stăvila civilizațiunii. Cum om-ce rău își are și un bine, tot așa putem spune cu siguranță, că dominațiunea turcă e un rău necesar. Căci, cine poate stăpâni poftele tuturor pretendenților, dacă nu Turcia? Firește că-i nevoie de reforme, de oarece năsuințele Slavilor, cari sub masca chestiei internaționale ascund chestia etnică — sînt prea mari. Tot așa și cu celelalte state direct amestecate în Peninsula Balcanică. Fiecare din ele vrea câte-o parte, dacă nu se poate toată, a imperiului Otoman din Europa. Și toate au cam același cal de bătaie: Civilizația și la unele ocrotirea creștinilor, numai și numai să pue mâna pe un pic de pământ.

Acesta e punctul principal la care doresc să ajungă toți cei interesați în cauză. Cum și ce fel, vom explica îndată. Grecii înainte de ocuparea Tesaliei organizau bande în teritoriul lor și le trimiteau în teritoriul turcesc, unde ele operau în mod neomenos chiar contra populațiunilor creștine, constrângându-le pe acestea să se alizeze cu ele. Armatele turcești, însărcinate cu paza provinciilor și cu stabilirea ordinii, erau conduse, ce e drept, de oameni nepricepuți cari, departe de a potoli spiritele locuitorilor și a căpăta cu modul acesta încrederea necesară, procedau brusc și cauzau nemulțumiri. Locuitorii, neștiind în cotro să apuce, ajutau pe ascuns de multe-ori aceste bande cari se ascundeau de obicei sub masca creștinului și nici de cum a elinismului — după-cum s'a constatat mai târziu. Unde mai pui și ura dintre turci și creștini. Aceste acțiuni și diplomații au dat rezultate bune, căci Grecia fără să facă vre-un sacrificiu s'a pomenit cu incorporarea Tesaliei, provincie locuită mai mult de Cufrovlachi.

Grecii întreprind și astăzi aceste operațiuni, dar de când cu bătălia dela Domoco, moralul și creditul lor s'a nimioit. Poporațiunile din Epir și Macedonia s'au răsculțate de toate aceste agitațiuni, ale căror neplăceri le gustă numai ele și toate durerile se sparg în capul lor.

Tactica adoptată de Greci e pusă astăzi în aplicare de Bulgari, cu singura diferență că, aceștia se ascund sub masca asupririi populațiunilor în imperiul Otoman. În realitate orice om cu bun simț vede în această acțiune idealul panslavismului, care vrea cu orice preț să pue mâna pe Constantinopol, cheia orientului. Așa fiind fiecare se întreabă: ce e cu revoluția din Macedonia, de ce guvernul otoman nu poate să pue la răscupțire prin câte va cuvinte la această întrebare.

Populațiunile din Macedonia nu se revoltă pentru că nu îndrăgnesc să facă asta. E adevărat că administrația turcă nu e bună, dar repet, de oft toporul mai bine iataganul. În această acțiune trebuie să căutăm scopul urmării și merschinările ce vor deurge din el. Guvernul bulgar, sub auspiciile căruiu se organizează aceste bande, cu declarațiile ministrului președinte caută nod în papură ca să-și îndeplinească idealul. Deci ori ce s'ar zice și ori cât de indiferent ar fi cineva nu poate să se indigneze de purtarea unui vein față de Turcia, care a satisfăcut toate dorințele exarhatului.

Să nu se uite că în toată această agitațiune e acuzată Turcia, ca una care persecută populațiunile intimidată de hoși trimiși special pentru acest scop. În dreptul ginților și în interesul Slavilor hoșii și orizinalii sunt ocrotiți. Cel puțin așa se explică purtarea Bulgarilor în Macedonia. Nu-i greu să trimeți oameni declarași, nemănoși plătindu-le

ceva pe lângă prădările și stăncerile de bani dela comercianți sub masca pațioizismului, ca să s' lupte cu Turcii. Găsești cu aștele. Cităm că la Londra sunt o mulțime de oameni fără lucru cari cerșesc pe stradă și nu se duc să comită crime, căci cultura a influențat oare și cum asupra lor. La Bulgari toți cei ce n'au lucru se înhamă la jugul brigandagiului unde își fac educație pentru ca mai târziu să fie buni cetățeni (??). Iată revoluția din Macedonia. Turcia ar pute foarte ușor să astimpeze pe hoși dar' de... și e teamă de alt-cineva, care ori de câte ori se impune trădătorii hoși protestează sub cuvînt că creștinii sunt persecutați și maltratați de autorități. Mă rog, care stani n'ar vră o supuși săi să fie oameni la ordine? Legile din Turcia de și nu se execută cum trebuie, dar nu dau nici dreptul altora ca să pericliteze existența statului. Nu tăgăduesc că i nevoie de reforme în Macedonia, dar nu reforme introduse de Bulgari. Înțeleg o supraveghere internațională și nici odată o Bulgarie mare pentru care se face atita agitație.

G. Căca.

Revista esternă.

Peninsula Balcanică.

Un mare meeting s'a ținut în Paris la 15 l. c. în favoarea populațiunilor oprimate din Armenia și Macedonia, sub președenția dlui D'Estournelles de Constant, deputat.

Au mai asistat la meeting între alții dl-ii de Pressensé, Jaurès, Denis Cochin, Etienne și academicianul Anatole France.

În discursul său, președintele a făcut să releasă necesitatea pentru națiunile civilizate de-a interveni în favoarea acelor populațiuni. Cu această ocaziune a dat citire numeroaselor scrisori de adesiune din partea personalităților politice din toate partidele.

Oratorii, cari s'au succedat la tribună, au relevat în mod unanim necesitatea pentru Europa de-a interveni cât mai curînd pentru a împedea la vreme teribila răsvărtire, ce se prepară în Macedonia.

Adunarea a adoptat în unanimitate o moțiune, invitând guvernul francez de-a interveni cu energie în scop de a obține, în sfîrșit, executarea dispozițiunilor relative la aceste populațiuni din tratatul din Berlin, și în conformitate cu memorandumul din 11 Maiu 1895 pentru a pune capăt lungii serii de crime contra umanității comise în Turcia.

Cu toate măsurile viguroase luate de către guvernul bulgar, totuși numeroase bande de Bulgari macedoneni au trecut din Bulgaria în Macedonia în timpul din urmă. Fiecare din aceste bande sînt organizate militarmente, avînd în fruntea lor câte un oficer din armata bulgară, care a demisionat de curînd.

Un fruntaș macedonean sosit zilele acestea în Sofia a declarat, că în întreaga Macedonia există o febră cum nu s'a văzut.

S'au constituit comitete pentru adunare de fonduri, cu care să se poată întreprinde revoluția, s'au cumpărat arme și cartușe; așa că fiecare macedonean-bulgar revoluționar este preparat pentru mișcarea, ce se anunță.

Comitetul central din Sofia a împărțit un manifest, prin care se îndeamnă Bulgarii să vină în ajutorul fraților asupriți din Macedonia.

Numeroși Bulgari au răspuns acestui apel trimițînd comitetului central sume însemnate de bani.

Se telegrafează din Constantinopol, că România, Grecia, și Serbia au declarat Porței, că nu pot să admită ca elementul bulgar din Macedonia să fie eventual favorizat prin reformele ce se vor acorda, în locul Românilor, Grecilor și Sârbilor din aceea țeară.

România, Grecia și Serbia au esprimat Porței dorința de-a se menține status quo în Macedonia.

Poarta consideră ca lucru sigur că anul acesta Macedonia va rămâne liniștită.

În Grecia mișcarea macedoneană amenință să turbure siguranța Statului. Faimosul șef al bandelor macedonene, D. Aroudas, care s'a distins în timpul războiului dela 1877, hotărîndu-se să plece în Macedonia, ca să combată pe Bulgari, a devenit obiectul unor ovațiuni entusiastice din partea populațiunii. Studenții universitari au decis să-i dea un banchet la sfîrșitul acestei luni. Poliția intervenind, s'a luat măsuri ca

banchetul să aibă loc, fără manifestațiuni pe stradă.

Observațiunile prezentate de către diferitele state balcanice în privința avantajilor, ce s'ar acorda, eventual, elementului bulgar din Macedonia, au produs cel mai bun efect la Poartă.

Guvernul consideră, că ordinea în Balcani este asigurată, cel puțin pentru anul acesta, ceea-ce îi va permite de a urmări în liniște executarea proiectelor sale financiare. El așteaptă acum în mai mare liniște demersurile Austro-Ungariei și Rusiei, în privința cărora, de altfel, a primit informațiuni asigurătoare.

Indepărtarea lui Hussein Effendi la Tripolis și a lui Reshad Bey la Trapezunt, după ziarul Die Zeits, indică că reforme nu se vor aplica în Turcia.

Războiul cu Bulgaria este inevitabil.

Sultanul e convins, că chiar în cazul unei victorii câștigate în contra Bulgarilor, pentru Turcia Macedonia tot va fi perdută.

Din cauza aceasta, fiind disperat el a decis să ducă un războiu crunt contra celor cu care se va afla pe câmpiile de bătălie.

Grav, dar' să vedem.

Ziarul Neue Freie Presse, aflat din Sofia, că în cercurile macedonene se asigură cum-că, cu toată arestarea capilor comitetelor, răscala va izbucni în luna Martie, fiind totul pregătit.

Albanzii au ținut lângă Ipec un meștig de protestare contra reformelor.

În Sofia s'a ținut în 15 c. un meeting, în care s'a protestat contra arestării capilor mișcării macedonene.

Italia.

Deputatul Mirabelli a depus pe biroul camerei o moțiune, semnată și de alți 16 deputați republicani, invitînd guvernul de a proporționa cheltuielile militare cu puterea economică a țării și de a începe gradat transformarea actuală a organizațiunii militare într'un spirit mai conform cu vremurile și cu trebuințele apărării naționale.

Urmarea discuțiunii a fost amînată pe Martți.

Știri mărunte.

Omba a încheiat cu Statele-Unite o învoială, prin care le permite înflințarea unei stațiuni de cărbuni pentru flotă pe teritoriul cuban.

Îndată după ridicarea blocadei, guvernul venezuelan a trimis trupe în toate direcțiunile, ca să suprimă definitiv revoluția.

„Cassa de asigurare regnicolară economică“.

În ultimul timp s'a scris mult asupra acestei teme; și cu drept cuvînt, căci avantajele, ce le prezintă această Cassă micului econom, sunt atât de mari, încot din parte ne nu o putem recomanda îndestul. Lupta pentru traiu devine din ce în ce mai grea, ba în același timp putem zice mai espusă primejdiilor; drept aceea mai înțelepțește nu poate lucra cineva mai decot atunci, când dea azi se asigură contra nefericirilor ce îl pot lovi mâne, atât pe sine cât și pe ai săi. Numai astfel este posibilă o înaintare în bunăstarea materială, căci numai atunci micul muncitor este ferit a cheltui cu un cas de boală atât cât a câștigat în mai multe luni. Posibilitatea aceasta de a se asigura cineva contra eventualelor primejdii o oferă Cassa de asigurare regnicolară economică, care în același timp poate să deprindă pe cineva și la economisire, căci se nu uităm că o gospodărie care nu e străbătută de spiritul de economisire este ca și o clădire pusă pe niște temelii slabe, în tot momentul este supusă ruinării.

De aceea numai bucura ne putem, când vedem, că stari instituțiuni încep a se înpămînteni și în sinul poporului nostru.

Avem înaintea noastră încercarea ce s'a făcut în Sebeșul-inferior. Grație neobostului bărbat D. Comșa, care a înregistrat deja la activul activității d sale atâtea fapte vrednice, această încercare este mult promiștoare.

Pentru-ca cele petrecute în Sebeșul-inferior să aie imitatori și în alte părți locuite de Români, voi căuta a desfășura mersul acelor fapte.

În ziua de 30 Ianuarie c. et. v., conform avisului, ce s'a împărțit primăriei comunale, s'a prezentat în comună d nui prof. D. Comșa.

Mulțimea mare de oameni, ce se adunaseră în localul școlii, își mi dovedii că apelul făcut între locuitorii comunei a deșteptat în mulți dorința de a afla cum are a se înțelege beneficiile ce le oferă Cassa de asigurare. Toți erau nerăbdători de a asculta pe acela ce venise, ca să le desvăluș foloasele, ce ar ave dacă s'ar înscrie ca membri ai Casei de asigurare regn. econ. Și în adevăr dl Comșa, cu verva-i cunoscute și conștiu de rentabilitatea cauzei ce îmbrățișează, prin o vorbire bine simțită începu a ne desfășura toate avantajele ce le-am pute ave însurîndu-ne ca membri; ne prezentează întreg mersul de administrațiune al acestei instituțiuni, care nu are nimic altceva în vedere decot numai și numai ajutorarea reciprocă a membrilor ei. Priviam curios pe ascultători și spre a mea bucurie celeam pe fețele lor cum încetul pe încetul dispăreau urmele de nedumerire și de îndoiială, cu care sunt întimpinate de regulă astfel de încercări.

Și rezultatul își dovedii ce bine am cetit, căci venind la înscriere în scurt s'au anunțat aproape 20 membri. Eată un început, care a întrecut ori-ce așteptare, și nu ne îndoiim că nu peste mult toți locuitorii vor îmbrățișa această instituțiune.

Încheiu aceste observări dorind ca ceea ce s'a petrecut în Sebeșul-inferior să aibă mulți imitatori, căci atunci vom pute privi cu mai multă încredere în viitor.

Vasiliu Mateiu, cleric c. III.

Cronica zilei.

Sibiu, 18 Februarie n. 1903.

Pentru Dr. D. P. Barcianu. Direcțiunea Reuniunii române de înmormântare din Sibiu, transpune din avere Reuniunii, în amintirea mult regretatului membru al direcțiunii, Dr. D. P. Barcianu, fondului »Asilului« suma de 20 cor.

Hymen. Preotul Constantin A. Zamfirescu, subprotoereu și sacelar, și soția sa Clementina din Săveni și Dr. Ioan G. Sbierea, profesor universitar, și soția sa Aspasia, din Cernăuți, au onoreea a vă anunța cununia fililor lor Aglăția cu dl profesor Dr. Radu Sbierea, care se va celebra în Cernăuț Duminecă, în 9 (22) Februarie a. c. la orele 6 seara.

D-șoara Paraschiua P. Boariu (Agărbiciu) și dl Ioan Munteanu (Turnigor) ales paroh în Agărbiciu, anunță srbarea cununii lor religioase, care se va celebra Duminecă în 9/22 Februarie la 2 ore p. m., în biserica gr-or. română din Agărbiciu.

Păcatele noastre. Din Reghinul sășesc ni-se soriu următoarele: Sămbătă în 7 Febr. s'a ținut în Reghin balul anual al Casinoi maghiare de acolo, căruiu i-au premerse câteva Tablouri vlt și Concert. La aceasta, durere, a participat o mare parte a inteligenței române de acolo. Ne-ar plăce să știm, care care a fost motivul ce i-a împins pe inteligenții din Reghin la aceasta? Cu atât mai vîrtos, că Maghiarii nu numai, că nici când nu participă, nici unul măcar, la petrecerile noastre, ba refuză chiar și primirea invitațiilor scrise în limba română. La reușita concertului și-au dat concursul și două domnișoare române surori, una cântînd, ear' cealaltă acompaniîndu-o la pian. Ce cuprinde mirarea cum au putut soele d-șoare române, crescute în primul nostru institut național, în școala »Asociațiunii«, să-și uite într'atata de demnițate lor națională și să deuteze la un concert maghar — dat exclusiv numai pentru scopuri politice-culturale maghiare — cîntînd ungurește și rivalizînd în săriturile jocului de pe pustă »Cărdăș«, ca adevăratele fiice ale lui Arpád!

Dănd aceasta tristă știre, care ridică de nou vîlul de pe păcatele noastre, așteptăm deslușiri dela cei competenți.

Rectificare. Observînd numai ulterior, că în invitarea la concertul tinerimii universitare române din Cluj s'a tipărit între patronese numele doamnei Aurelia Vulcan din Oradea mare greșit, anume figurînd sub Valeria Vulcan, prin aceasta vă rugăm a da rectificarea indicată. Romul Școptianu, președinte; Mihail Dobresan, secretar.

O patrule dispărută. Nouăsprăzece soldați trimiși spre paza castelului regal din Windsor, precum se soriu din Londra, au dispărut. Se crede că au desertat, dar' cazul a devenit complicat de când au pescuit din Themse pe hornistul Nitchel.

Regele Eduard și Marconi. Regele Eduard a primit în audiență pe Marconi și au stat mult de vorbă împreună. Marconi a plecat apoi spre patria sa, la Italia, unde se pregătesc festivități pentru el.

Neolog. Subscrierii cu inima frântă de durere aducem la cunoștința tuturor cunoscuților, că presubita noastră soție, mamă, fiică, soră, cumnată și mătușă *Carolina Batajnu* născ. *Opresan*, preoteseasă, după un morb lung și greu, în 29 Ianuarie v., la 6 ore p. m., în al 36-lea an etajii și al 14-lea an al fetei sale căsătorii, împărățită fiind cu sfintele Taine, și-a dat blândul suflet în mâinile Creatorului. Rămășițele pământești s-au depus spre eternă odihnă Vineri, în 31 Ianuarie, în cimitierul gr.-or din Românești. Teodor Batajnu, ca soț; Sebastian și Septimiu, ca fiu; Iosif Opresan, preot și Ana n. Sărb, ca părinți; Nicolae, Iosif, Miron, Ioanichie și Rudolf, ca frați; Vilma, Rosalia și Victoria, ca cumnate; Agafia, Anastasia și Ana, ca mătușe; Iuliana, Ioan și Leontina, ca nepoate

„Albina”. În ședința sa de ieri Direcțiunea Institutului de credit și de economie „Albina” din loc a stabilit bilanțul anului de gestiune 1902. Beneficiul net realizat în anul expirat se cifrează cu 263.124 cor. 30 bani, ceea ce corespunde unei rentabilități de 22%, a capitalului social de 1.200.000. Reviramentului cassei a fost de 85.771.950 cor. 30 bani. Direcțiunea va propune adunării generale, convocată pe 21 Martie a. c., dotarea fondului de rezervă al societății cu 22.771.98 cor.; al fondului de pensii cu 16.000 cor.; — a da spre scopuri filantropice 17.300 cor. — și a rescumpăra couponul de dividendă Nr. 30, ca și în anul expirat cu 28 cor. egal cu 14%.

Din suma de 17.300 cor. destinată spre scopuri filantropice 4000 coroane, sunt l. rată din cele 10.000 cor. votate pentru fondul de clădire al catedralei gr.-or. română din Sibiu.

Un conte falsificator. Poliția din Londra a ordonat arestarea unui conte italian Bosdari, care a falsificat înscrisura miliardarului Morgan pe o poliță de 30 de mil de lire sterline.

Otrăvit cu carne de porc. În tragul schipagiu al vaporului englez „Karamnia” s'a otrăvit mâncând carne de porc. Doi marinari au murit, ceilalți sânt grav bolnavi la Napoli.

Doi cruci tăiate. Ni se comunică din comuna Șelimer de lângă Sibiu un caz detestabil, care îl înregistrăm cu părere de rău că și Sașiile ne bruschează în credințele și datele noastre.

Iată scrisoarea: Micol popor creștin din comuna Șelimer, sânt trecuți doi ani de zile, de când a ridicat la capătul satului cătră Sibiu două cruci pe moșia lui Ioan Roșca și Nicolae Barboș, unde în tot anul preotul dimpreună cu poporul eșiau cu crucea, cu icone și prapori, făcând rugăciuni. În anul 1901, un făcător de rău le-a batjocorit cu secura în mai multe locuri, eară creștinii români le-au reparat de nou; diavolul nu le-a dat pace, căci în 31 Ianuarie 1903 st. v. noaptea, nește păcătoși au tăiat crucea cu ferestrele de lângă pământ, iar în 1/14 Faur 1903 tot noaptea au tăiat și pe a doua tot cu ferestrele ducându-le de acolo. Crucile s'au aflat aruncate în o fântână. Oamenii sânt indignați de atâta păgânism și intoleranță. *Raportor.*

Călătoria prinților germani. În portul italian Brindisi, de pe marea Adriatică, se fac mari pregătiri pentru primirea principilor germani, principele de coroană împreună cu fratele său, cari vor sosi acolo la 15 Februarie. Apoi vor pleca să viziteze Ierusalimul, Constantinopolul și probabil România. La începutul lui Aprilie, ambii principii vor merge să viziteze Roma și diferite alte orașe din Italia.

Onorurile unei pălării. La Innsbruck, în Austria, a murit un bătrân de 68 de ani, care în toată viața lui a purtat pălărie cilindru. El era așa de cunoscut, încât la înmormântare a asistat foarte multă lume, numai spre a vedea dacă-l îngroapă cu pălăria lui favorită.

O interpelare curioasă. Într'una din ședințele Camerei italiene un deputat, dl Mantica, fost șef al cabinetului ministrului Baccelli, a depus o cerere de interpelare asupra ilustrațiilor ziarelor reprezentând și scene de omoruri. Mantica a remarcat, că aceste ilustrațiuni, prin sugestiunea ce ele eșercită, sânt tot atât de primejdioase ca și cele obscene.

Facultate pentru ziaristi la universitatea din Bern. Din Bern se anunță, că guvernul din Șvizzera se ocupă cu planul organizării unei facultăți pentru ziaristi. Ministerul de culte are un plan, asupra cărui așteaptă părerile presei. După acest plan studiul acesta va fi de 6 semestre și 31 cursuri, între cari cele mai principale sânt economia națională și științele de stat. Afară de acestea se vor propune și cele patru limbi principale din Euro a.

Ziarist croat maghiarofag. Ștefan Radics, ziarist croat, călătorea în ziua de 27 Octomvrie 1902 cu trenul de la Semlin la Stara Pazova. Conducătorul „Rostoc” vine la el și zice: „Kerek a jegyet.” — „Ou mine să vorbești croatești? îi

reșpunde Radics. Conducătorul „Rostoc” raportează șeful de tren „Bölskei” care cu autoritatea sa de șef de tren repetă: „Kerek a jegyet.” — „Nu știu ungereste” — răspunde earăși Radics. — Șeful de tren raportează șeful de gară „Erdős” din Batajnica și fiind că ziaristul croat n'a vrut să înțeleagă nici acuma ungereste, l-au dat jos din tren și l-au arătat procurorului din Mitrovici, care la rândul său l-a dat în judecată pe Radics pe motiv de „afțare” contra naționalității maghiare. Alaltăieri s'a judecat acest proces de afțare la tribunalul din Mitrovici. Ziarul „M. Szó” înșă, din care luăm știrea de mai sus, nu ne știe spune rezultatul procesului și prin urmare nici noi nu putem ști câtă închisoare o fi căpătat ziaristul croat, pentru-că nu înțelegea limba conducătorului.

† David Terfaloga. „Drapelele” aduce trista veste că David Terfaloga, protopresbiterul Vârșejului, a încetat subit din viață.

Procesul contra Arabilor. Sentința în contra Arabilor care s'au revoltat în satul Marguesite din Algeria, s'a dat. 80 din acușatii, au fost achitați. Restul a fost condamnat la pedepse variind între 5—15 ani închisoare.

Un fenomen curios. De câteva zile la Venezia se petrece un fenomen necunoscut până acum. În momentul refluxului, care are loc seara, apele scad așa de mult, încât vasele nu mai pot să navigheze. Se așteaptă pe a doua zi fluxul pentru ca navigația să se poată face. Acest fenomen se produce la Venezia pentru prima-dată.

Cununia lui Leopold Wöfling cu d-ra Adamovici se va ține în curând. Vor fi invitate exclusiv numai rudele miresei. Cu Giron, fostul principa a întrerupt ori-ce relațiuni. Chiar epistolele i-le retrimită nedescifrate.

Iubileul lui Edgar Quinet. Din prilejul sărbării centenarului nașterii marelei scriitor francez Edgar Quinet ziarul „Bud. Hir.” scrie un foileton, în care arătând activitatea istoricului, filosofului și politicianului, îl prezintă de un spirit original, adănc pătunător și în scrutare superior contemporanilor sei. În foileton se relevă o multime de date importante din viața și activitatea scriitorului.

Omonimii lui Ioan Orth. Mai multe ziare au povestit că ex-archiducul austriac Ioan Orth a fost, acum câțiva timp, în Algeria, de unde ar fi fost expulsat.

E vorba aci de un luxemburghез, omonim al ex-archiducului și născut la Wasserbillig, unde tatăl seu a fost inspector silvic.

Acest Ioan Orth a reîntrat acum un an în țara sa natală. El iubeghe să și dea aere misterioase și să facă aluștini de petrecere sa prin Algeria. Mai există încă un alt Ioan Orth născut în 1870 la Mühlentbach, și care a călătorit în Anglia, Rusia și Spania. El a murit în 1901 la Mayenta.

Afacerea Dreyfus. Cunoscutul ziarist Cornely publică un articol în „Journal de Geneve”, în care se spune, că Dreyfus a fost condamnat pe baza unei scrisori a împăratului Wilhelm falsificată. Articolul face mare senzațiune.

Remiterea unei recompense. D. Emil Cotarello, care a denunțat retragerea familiei Humbert, adresează directorului ziarului „Liberal” din Madrid o scrisoare unde spune, că ambasada Francei l'a remis cele 25.000 de lei, premiul stabilit pentru aflarea familiei.

D. Cotarello a remis această sumă presidenției generale a societății de binefacere Sant Vincențiu de Paul, după ce rețin 1000 de pesetas, destinate gardianului de noapte din strada Ferras.

E. Cotarello adaugă că ar fi voit să recompenseze poliția, dar' că guvernul din Madrid a fost de părere, că poliția nu trebuie să primească nimic, earăci ar avea cea mai bună parte în distribuirea banilor.

La Cartagena (Columbia, America Meridională), în urma unei discuțiuni politice, generalul Uribe a ucis cu un glonț de revolver pe generalul Vandersama, comandantul șef al trupelor Columbiei.

Dare de seamă și mulțumită publică. Cu ocaziunea petrecerii împreună cu dans, aranjată pentru procurarea celor mai de lipsă requisite și ornamente pe seama sfintei biserici rom. gr.-or. din Brad la 6/19 Ianuarie a. c. oferte benevole au încurs dela următorii domni:

Vasiliu Damian 3 cor, Ioan Stanciu, Ioan Boldin, Constantin Bolcu, George Costea, Ioan Bogdan, George Ometa, Dr. Ioan Radu, Iosif Frisch, Ioan Ronta, Sabin Jula, Aron Crișan, Petru Turcu, câte 2 cor., Ștefan Albu, 4 cor., Ursu Floria, 2 cor., Mariți Cristea, 1 cor., Ioan Băbuș, 2 cor.; Ioan Tiu, Petru Faur, Lazar Tudur, câte 1 cor.; Petru Tomescu,

1 cor. 20 bani; Constantin Costin, Hozu Ferencz, Cornel Gredina, Ioan Drăgan, Anthon Svarniczki, câte 2 cor.; Ioan Perșia, 1 cor.; Pavel Lazar, Solomon Golosa, câte 2 cor.; Ohanovicu Iănos, Pilner Paul, câte 3 cor.; Nicolae Tamaș, Tănder Banciu, Ioan Faur, câte 1 cor.; Nicolae Miclea, Ioan Delian, câte 2 cor.; Nicolae German, Nicolae Filip, câte 1 cor.; Petru Faur 1 cor. 60 bani; Măriuța Sava 1 cor.; George Crișan 70 bani; Ilie Ometa 2 cor.; Nicolae Banciu, Adam Bolou, Aurel Zaharie, câte 1 cor. Ioan Tulea, Dumitru Giurgiu, Ioan Gal, câte 2 cor.; Simeon Brădian, Egner Adolf, câte 1 cor.; Nicolae Popa 2 cor.; Petru Florinea 3 cor.; Pavel Pop 2 cor.; Gadi Călmă 4 cor.; Ioan Furdul 1 cor.; Ob-sinczki Michaly, George Golosa, Pavel Benaș, câte 2 cor.; Ioan Impărat 3 cor.; Aron Radu 2 cor.; Nicolae Bogdan Löblich Isidor, Păpai Zsigmond, câte 1 cor.; Szilágyi Miklos 80 bani; Dr. Pavel Opriș, Ioan Cutaen, câte 2 cor.; Engler Ferencz, N. Adler, Forstbecher N., câte 1 cor.; Hajduoska N., Andron Bogdan, câte 2 cor.; Avisalon Banciu 3 cor.; Hoffman Ioszeff 1 cor.; Schlenzik N., Lazar Mihaj, câte 2 cor.; N. N. 40 b.; Ilie Dragoș 2 cor.; Ioan Iga 1 cor.; Ioan Săbău 3 cor.; Komárom Ödön, Ladányi Sándor, câte 2 cor.; George Nestor, N. Puticiu, câte 1 cor.; N. Lan-oagian 2 cor.; Petru Rimbaș 5 cor. 30 bani; Susana Golda, Nicolae Borza, câte 2 cor.; Dr. Teofil Bogdan, medic în Ybbs (Austria) 3 cor. Suma 159 cor., pesele au fost 101 cor., a rămas venit curat 58 cor., care sumă s'a depus la „Crișana” până la întrebuintarea spre scopul menit.

Comitetul arangator își ține de datorință a mulțumii și pe această cale on. domni donatori Brad, la 26 Ianuarie 1903. *Petru Rimbaș, preș. și casar; Ioan Bogdan, George Costea, controlori.*

Tribuna Literară.

Crainquebille.

IV.

Și bătrânul plecă mormând: — De sigur că e o tîrșitură. Și poate că nu e alta mai mare ca ea.

Dar' în adăncul sufletului seu nu-l făcea pentru meșteșugul ei o vină. Nu, el nu o ura pentru ceea-ce era. Dacă e vorba o stima chiar, căci o știa economică și cum se cade. În alte dați își vorbeau cu drag. Ea îl vorbea de părinții sei care locuiau la țeară. Și amândoi nutreau același vis, o grădiniță unde-va departe, unde ar pute îngriji și de paseri. Era o moștenire bună. Dar' văzându-o cumpărând la Martin, un obranic, un nemernic, asta îi făcuse rău la inimă și mai ales când a văzut-o făcându-se că nu îl știa, n'a mai putut răbda, și de!

Ce era mai rău, era faptul că nu era ea singură ce-l privea ca pe un mîncător de rufe. Dar' ea și cocoana Laura mai era și Cointreau brutăreasa și Bayard cizmăreasa dela Ângerul păzitor, toate îl urau și îl ocoleau. Toată societatea, mă rog...

Atunci care vrea să zică pentru că a fost pus la răcoare câteva zile, numai era demn nici de vîndut prazil! Era oare drept? Avea oare vr'un șens faptul ăsta de-a lăsa muritor de foame pe un om pentru-că avusese de lucru cu poliția. Căci dacă numai putea vinde legume, nu-l mai rămănea decăt a crăpa de foame.

Ca și vinul rău îngrijit și el se înăceșea, se înăpărea.

După-ce avusese cearta cu Madam Laura avea acum cu toată lumea. Pentru un nimic striga tuturor adevărul în obraz și așa, curat, fără mânuși. Dacă mușteresele lui îi încercuau marfa mai mult timp, le trîntea câte o înjurătură drept în față. Și așa și la o cărtumă își injura tovarășii. Amicul seu, negustorul de castane, nu-l mai cunoștea și spunea la toată lumea că afurisitul ăsta de Crainquebille e un adevărat murdar. Și nu era de negat: devenise un rău, un vîgabond, o gură spartă, injura toată ziua. Căci găsind societatea rea avea mai puțină greutate decăt un profesor dela școala de științe morale și politice a-și exprima ideile sale asupra vișurilor sistemului și asupra reformelor necesare pe cari gândirile sale au le puteau orăndui cu măsură în orșerul seu.

Nemercioșia îi făcea nedrept. El se răbuna contra celor-ce nu-l voiau rău și une-ori contra celor mai slabi decăt el. Așa într'o zi lipi o palmă lui Alfons, fiul cărcămarului, care îl întrebă

daed e bine în pușcărie. El îl palmul și îi spuse:

— Spurcatule! Tătăne-teu ar sta mai bine la pușcărie decăt să vîndă în libertate otravă.

Aci și vorbă care nu făceau onoare lui Crainquebille; de altfel și negustorul de castane l'a spus că nu trebuie bătut un copil și mai puțin să-l reproșezi un părinte pe care el nu l'a ales.

Și bea mereu. Mai puțin câștiga, mai mult bea. Altă-dată economic și abstinent, azi singur nu-și da de rost.

— Nici-odată n'am fost bețiv, spunea el. Trebuie să fie cauză bătrânețe, cu ea vine și prostia la om.

Une-ori se judeca foarte sever:

— Moș Crainquebille nu ești bun decăt să dai ortul popii.

Altă-dată însă se îngela pe el însuși și se convingea că dacă bea era nevoit să o facă.

— Trebuie așa din vreme în vreme ca să beau un pehar să-mi string puterile și să mă răcoresc. Trebuie să am ceva aprins în lăuntru meu. Și nu e decăt beutura care răcoresc.

Altă-dată lipsea dela vînzarea de dîmneșă și nu-și încoroca căruța decăt o marfă proastă ce l-o dau pe veresie. Într'o zi simțindu-se slab și inima obosită și-a lăsat trăsura în grajd și s'a învîrtit toată ziua prin cărcămele Halei. Seara așezat pe un coș, gîndi la vremurile duse și-și înțelese slăbiciunea și peirea. Își aduse aminte de puterile trecute și de munca lui din alte vremuri, de zilele de oboseală și câștig, zilele nenumerate egale și pline de muncă; rîndurile ce le făcea pe piața Halei, așteptând în zorii zilei vînzarea; legumele alese și rînduite cu gust în căruța lui și apoi strigătul puternic ca cutורי-gatul unui cocoz, străpungend văzduhul dimineții; cursa sa prin străzile populare; toată viața lui inocentă și grea de cal omeneș, care în timpul unei jumătăți de secol a dus pe căruța lui, orașenilor arși de muncă și griji frageda recoltă a grădiniștilor. Și dând încet din cap suspin:

— Nu! nu mai am curajul pe care îl aveam. Sînt pe sfîrșite. Multe-ori merge ulciorul la fântână, dar' la urma urmelor, tot se sparge. Și apoi de când cu daravara mea judecătorească 'mi-am schimbat năravul. Sînt un alt om, curat așa!

Într'o vorbă, era demoralizat. Și un om într'o așa stare, e un omperdut și în neputință de-a se ridica. Toți oamenii îl sapă mai rău.

Miseria veni, o miserie neagră. Bătrânul negustor ambulant care aducea în alte vremuri punga plină de ruble n'avea un crăițar. Și era iarnă. Dat afară din șopronul unde dormise se culca pe căruța sa în grajdurile halei. Dar' cum pioase douăzeci-și-patru de zile în șir grajdul fu inundat.

Ghemuit în căruța lui, d'asupra apelor aceste murdare, în tovarășia pătlanjenilor, goarecilor și pisticilor, gîndea în umbră. Nu mîncase toată ziua și lipsit de saoi pe care îi dedese negustorul de castane spre a se încălzi gîndi la săptămăna în timpul căreia guvernul îi dase demăncare și o plapomă caldă. Invidia soarta pușcăriștilor cari nu suferau nici de frig, nici de foame și o idee îi veni:

— De care-ce cunosc chițibușul, de ce nu l-aș întrebuința?

Se ridică și eși în stradă. Nu era mai mult de unspre-zece ore. Era un timp aspru și sombru. O brumă cădea ploaia. Rari trecători se mișcau pe lângă ziduri. Crainquebille urmări biserica St. Eustache și se întoarse spre strada Montmartre. Era pustie. Un sergent de noapte sta pe trotuar la colțul bisericii sub un bec de gaz și se vedea în jurul luminei căzînd o ploaie fină. Sergentul o primea pe gluga lui. Avea aerul obosit, dar' ori că prefera lumina în locul întunericului ori că era obosit de a tot umbra ei sta sub felinarul aprins și cine știe și-l înșoțea ca prieten, ca tovarăș în singurătatea lui. Flacăra asta tremurîndă era singura lui prietenie și noaptea aceste pustii. Imobilitatea lui nu părea cu totul umană, reflectul dîsmelor sale pe trotuarul inundat care părea un lac îl mărea și îl făcea văzut de departe asemăntor unui monstru, pe jumătate eșit din ape. Mai de aproape cu gluga și seacă lui avea aerul unui călugăr sau mișter. Trăsăturile feței sale puternice, imputernicite încă de umbra glugei sale păreau liniștite și triste. Era un bătrân sergent, un om de vre o patru-zece de ani.

Crainquebille se apropie încet de el și cu o voce timidă și slabă, strigă:

— Moarte vaclor!

Și așteptă efectul cuvîntului acesta. Dar' el nu fu urmat de nici un efect. Sergentul rămase imobil și mut cu brațele încruciate sub mantaua lui. Ochiul cei mari și deschis cari luceau în umbră priviră pe Crainquebille cu tristețe, pază și desgust.

Crainquebille uimit, dar' păzînd încă un rest de rezoluție, murmură:

— Moarte vaclor! și-am zis.

Urmă o tăcere lungă în timpul căreia ploaia cădea fină și deasă.

În cele din urmă sergentul vorbi:

— Nu e bine să zici... La virtuta ta un om ar trebui să aibă mai multă știință... Și acum vezi-ți de drum.

Sergentul își scutură capul sub gluga lui umedă.

— De ce nu m'arestezi? întrebă Crainquebille.

— Dacă ar trebui să înhaț po toți bețivanii cari strigă ceea-ce n'ar trebui să spue așa atît de lucrul... Și apoi la ce bun?

Crainquebille, doborît de această măreață ură, rămase mult timp stupid și mut cu picioarele în băltoag. Înainte de a pleca încoroca să se explică:

— Nu am strigat pentru tine: «Moarte vaclor», și n'am strigat mai puțin luându-te drept un altul ci așa pentru o idee.

Sergentul reșpunde cu o dulceață severă:

— Fie că o fi pentru o idee sau pentru un alt lucru nu e nevoie să spui ceea-ce ai spus. Căci când un om își face datoria și suferă destule suferințe, nu e bine să-l însulți cu vorbe fără nici un rost. Și acum vezi-ți de drum.

Crainquebille cu capul plecat, cu brațele bălăind se perdu în noaptea neagră sub ploaia ce cădea mereu.

I. Dascalu.

Știri literare.

Doamna Constanța Hodoș, cunoscuta scriitoare, ale cărei romane și fragmente de roman, publicate în revistele „Viața”, „Semănătorul” etc. au fost atît de mult apreciate, a prezentat direcțiunei Teatrului Național, o puternică dramă în 4 acte intitulată „Aur”.

Această dramă a fost admisă. Ea va fi reprezentată chiar în această stagiune, cu domnișoara Agata Bărescu în rolul principal.

La

Abonament lunar

pentru
Februarie st. vechiu
invită
Administrația ziarului „TRIBUNA”.

Sosiți în Sibiu.

La 18 Febr. n. 1903.

Hotel „Impăratul Romanilor”: Tárnozy, Fesst, Völgy, Oluj, d-na Bradiceanu, și filca, Lugoș; Mediana, Sebeșul-său; Dr. Pățija, Alba-Iulia; Schuller, Orăștie; Münz, Peter, Szende, Woltitzky, Torisnyar, Budapesta; Kohner, Kunz, Elias, Fürst, Blau, Viena; Fenyvessy, Teplitz; Simshanser, Worms; Gross, Apoldul-mare; Opriș, Armeni.

Hotel „Neuriner”: Papp, Sân-Mărtin; Danzinger, Viena; Schür, Brașov.
Hotel „Mellner”: Florstedt, Arpașul-infer.; Klikesch, Hager; Dr. Schuller, Brenner, Schneider, Maurer, Tischler, Maurer, Leonhardt, Sill, Lehrer, Rehner, Stamender, Agnita; Suciu, Sletina.
Hotel „Mihailu”: Pop, Șomouta.

Teatru orășenesc în Sibiu.

Direcțiunea: Leo Bauer.

Joi, 19 Febr. 1903.

Ospitează *Olga Türk-Rohn*, cântăreață de operă din Viena.

„DIE SCHONE GALATHE”, operă comică mitologică într'un act de F. Suppé. Piese de concert, cântate de *Olga Türk Rohn*.

„Das Versprechen hinterm Herd”, scenă din Alpi de Alex. Baumann.

Începutul la 7 ore seara.

Redactor responsabil: Ioan E. Prodan.
Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni Iosif Mareșall.

„Cassa de împrumut ca însoțire în Becas“.

Convocare.

Domnii membri ai Cassei de împrumut ca însoțire în Becas se invită la

a VI-a adunare generală ordinară,

care se va ține la 12 Martie 1903 la 10 ore a. m. în localul institutului în Becas.

Obiectele:

- 1. Alegerea alor 2 membri pentru verificarea procesului verbal.
2. Cetirea socotelilor pe anul 1902.
3. Raportul direcțiunii și al comitetului de supraveghere pe anul 1902.
4. Deciderea asupra conturilor anuale și darea absolutului
5. Alegerea a 3 membri în direcțiune conform §-lui 27 din statute.
6. Alegerea directorului, comptabilului, cassarului și a fiscalului.

Socotelele din ziua de astăzi sânt espuse în biroul societății. La finea anului 1902 societatea a avut 423 membri cu 648 părți fundamentale.

Becăș în 12 Februarie 1903.

Direcțiunea.

Nota. Membrii pot lua parte în persoană sau plenipotențiții lor în sensul §-lui 37 din statute.

MERSUL TRENURILOR

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Oct. 1902.

Table with multiple columns showing train routes and schedules for Murș-Ludoș-Bistrița, Cucerdea-Oșorhei-Reghinul-săseș, Ghiriș-Turda, Alba-Iulia-Zlatna, and Blaj-Küküllöszög-Sóvárád.

Notă. Orela însemnată în stânga stațiunilor sânt a se ceti de sus în jos, cele însemnată în dreapta de jos în sus. — Numerii încadrați cu linii mai negre însemnează orela de noapte.

Din editura „Tipografie“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

- 1. Pădureanca. Novă de Ioan Slavici, 12 cante tip. broș., elegant. Un exemplar 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Gagliar-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și ce va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pipăruș Pătra. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
5. Păcălă și Tânărul. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, colecție tipograf. Un exemplar 80 bani.
7. Tola legănat. Poveste de Gr. Sima al lui 160. Un exemplar 16 bani.
8. Colăcăritul. Obiceiurile țărănilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 bani.
9. Fieca a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Gagliar-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Îndrăgăritul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
13. Hălăuța de mamă. Legende populare din gura bătrânilor. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
14. Buzina de Bojens Năncovă, traduce din limba boacă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar 80 bani.
15. Viad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui 160. Un exemplar 16 bani.
16. Din bătrâni. Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui 160. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Turului de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
18. Ochișăraș cu trei picioare. Poveste franceză de Silvestru Moldovan, după A. Gossay. Un exemplar 16 bani.
19. Compușca. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un poezior îndrăgărit. Novă de Björnsterne Björnson (1856). Un exemplar 8 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Teacă. Din revuile californiene ale lui Hrab Harto. Un exemplar 16 bani.
22. Neapărătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Craului din cetate. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.

Cele ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și poeziei vânzătorilor, se dă rabatul convenit.

Se află de vânzare în librăria W. Kraft în Sibiu.

Concurs.

Prin aceasta se scrie concurs la posturile de director executiv, comptabil și cassar, cari se vor alege pe 4 ani la Cassa de împrumut ca însoțire în Becas (Gyergyó Békás) împreună al directorului-contabil cu un salariu anual de 1400 coroane, ear' al cassarului cu 640 coroane.

La aceste posturi pot concura acei indivizi, cari vor pute documenta, că au absolvit școlile comerciale superioare și că au praxa și destieritate pentru a conduce un institut financiar sau că în asemenea post au fost aplicați la vre un institut timp mai îndelungat și că posed în vorbire și scriere limba română și magh ară.

Aleșii sânt îndatorați până în 26 Martie a. c. până când sânt îndatorați a-și ocupa și posturile, a depune la cassa institutului nostru caute de 1000—1000 coroane sau a intabula avere nemășătoare, sau a produce doi cavenți acceptibili.

Reflecții au să-și înainteze cererile instruate cu toate documentele mai sus descrise până în 10 Martie a. c. la direcțiunea scrisă Gyergyó-Békás în 14 Februarie 1903.

Direcțiunea

Cassei de împrumut ca însoțire în Becas.

Violină cremoneză (Straduari)

este de vânzare.

Informațiuni la administr. ziarului „Tribuna“.

Lemnărie.

Subscrisul am onoare a aduce la cunoștința onor. public, că în joagărul meu cu abori în Veștem se află următoarea lemnărie de vânzare: tot soiul de lemne de brad pentru măiestrii, scânduri, lemne îndungate, lați, fostene de stejar precum și pari de viie dela 2—5 metri lungi.

Comandele pentru orice soi de lemn se primesc în biroul joagărului în Veștem precum și în magazinul meu în Sibiu, strada Sării nr. 35.

Cu deosebire stimă

Ioan G. Bozdocu, Veștem.

Altoi de struguri

de calitate „usance“ și vițe de vile nobile, europene, cu rădăcini și luoți, cu prețuri foarte reduse. Mula cu 90—100 fl.

In deposit: altoi cu rădăcină 1200.000 buc. altoi în vițe plantate, cu rădăcină, 25.000 buc. altoi verzi luoți 400.000 buc. vițe europene de doi ani cu rădăcină 120.000 buc. vițe europene de un an cu rădăcină 600.000 buc. vițe luoți europene de soi de vin și desert 500.000 buc.

Toate aceste sânt de soi excelent de vin și desert, rasă curată și se trimit cu garanție completă. Dacă comanda nu corespund plătesc imediat porto postal pentru tour și retur, precum și banii trimiși de cumpărător. În modul acesta fiecare se poate prevedea, pe speșele mele, cu cele de lipsă și poate acasă la el se convingă despre ceea-ce cumpără.

GARD VIU.

Răsaduri „Gleditschia“ și semente.

Plantă de îngrădit care se desvolată repede și are ghimpi foarte mari. E unica plantă care nu poate da în puțin ani un gard foarte bun, impenetrabil atât de oameni și de vite, cât și de iepurii cei mai mici. Moșii mari și mici, comune muntoase, câmpii, curți, măiestrii, grădini, cimitere etc. pot fi în modul acesta îngrădite odată pentru totdeauna, și gardul poate fi închis apoi cu lăcăt. La fiecare comandă se alătură o instrucțiune de plantare și manipulare provăzută cu un desen. Pentru orientare mai bună se trimit liste de prețuri, frumos ilustrate, gratis și franco și fără nici o silă de a cumpăra.

Răsaduri de nuci.

De doi ani; dau o recoltă imensă, pentru-ce s'au răspândit în timpul din urmă aproape în toate economiile.

Adresa: 10 12—20

„Ermelléki Elő Szőlőoltvány-Telep.“ Nagy-Kágya u. p. Székelyhid.

Astma,

causată prin catarul bronchial atât de neplăcut, precum și tusa rea se pot alina galubric și sigur prin folosirea bomboanelor Salus ale lui Dr. Lindenmayer. Se capătă în cutii à 70 cr. în farmaciile: „La vulturul negru“, Piața-mare, Palatul Bruckenthal, și I. C. Molnár, strada Cisnădiei. 19 6—30

„BIHOREANA“

instituit de credit și de economii, societate pe acții Oradea-mare.

Capital social 600.000 coroane.

- 1. Primește bani spre fructificare pe lângă libele de depuneri, sau în cont curent și după banii depuși spre fructificare plătește interese de 5%.
2. Darea după interesele de depuneri o plătește institutul.
3. Acoardă împrumuturi simple țărănești pe obligațiuni cu cavenți (credite personale țărănești).
4. Escomptează cambii (polițe), efecte și pretensiuni sigure către casse publice cu scadențe fixe.
5. Acoardă împrumuturi pe lângă amanetare de efecte (lombard).
6. Acoardă credite cambiale și de cont-curent cu acoperire hipotecară, sau de altă natură.
7. Îngrijește afaceri economice și tot felul de afaceri de bancă.

Direcțiunea.

284 24—25

Tuturor

cari sufer de podagră, de reumatism sau de nervositate se recomandă cu căldură folosirea

„Franzbranntwein“-ului sărat

al lui

Dr. Wilhelm Wagner.

Acest „Franzbranntwein“ e și un escalent mijloc de curățenie pentru dinți și pentru gură, ear' contra mătrefii e de un deosebit efect.

Se capătă în facon mic à 80 bani și facon mare à 1 cor. 60 bani la următorii domni:

- in Sibiu: la farmaciații Jikeli, Gottlieb Henrich, la comercianții Ludwig Fuchs, Friedrich Homm, Julius Ballmann, Gust. Gürtler, F. Binder, Karl Kirschner și Lud. Kurovsky.
in Cristurul-săces: la Gergely J.
in Murș-Osorhei: la comerciantul Kauppe & Eckwert.
in Cine-Sereda: la com. Nagy Gyula, Tróhan József.
in Ghierghio-Ditro: la com. Veress Sándor.
in Ratoșny: la com. A. Dieneș.
in O-Topolca: la com. Pánczél Sándor.
in Baróth: la com. Daniel Ferencz.
in Murș-Deda: la com. Czaich Gyula.
in Reghinul-săces: la com. Karl Fronius, la com. Czoppelt și Wermscher.
in Bistrița: în farmacia ortodoxă a lui F. Herberth, Friedrich Schuster, Alb. Zinz, la com. Karl Betsch, Karl Nussbächer, Karl Schuster, Alb. Schmidt, J. Schuller, A. Dada, Franz Kaddebo, J. Nöner, S. Wermscher, Joh. Lutsch, succesorul lui Kühnel și M. Keresztes.
in Rodna-veche: la com. Fleischer.
in Dorna-Vatra: la com. Fritsch, com. Lenkisch și A. Süss.
in Dej: la com. Nik Ferencz.
in Caransebeș: la com. Philipp J. Müller.
in Biserica-albă: la com. Stefanovics, Herm. Engelmayr, com. Josef Kremling și Nic. Faul.
in Veneț: la H. Untergutsch.

Deposit principal la:

Iul. Wagner, farmacist în Teaca, Transilvania.

Pentru revănzători se trimite cu rambursă postală 5 chigr. Post-Colli franco cu 43 1— 30% rabat. Lădița și embalajul gratis.

Din editura „Tipografie“, soc. pe acții în Sibiu.

- Arghir și Elena, o istorie frumoasă în versuri cor. —30
Art. de lege XXI și XXIII. ex. 1886. Despre instrucțiuni și despre procedura disciplinară » —50
Art. de lege XXII. ex. 1886. Despre comune » —80
Alușiu Gavrilă, Societăți de cumpătare, îndreptar pentru înființarea lor după modelul „Societății de cumpătare“ » 1.—
Brote Eugen, Tinerea vitelor » —24
Trifoiul » —30
Costan T., Aur, novă » —40
Duică G. P., Savitri, povestire indică din Mahabara » —32
Ebers Georg, Homo sum, roman tradus de Mugar » 1.00
Îndreptar practic în economia rurală de mai mulți preoți » 1.60
Leonat și Dorofata, vorbire de glume în versuri » —20
Nordau Max, Nationalitatea, studiu » —40
Reprive din Paradoxe sociologice » —40
Ordonanțele ministeriale pentru introducerea legii comunale (Art. XXII din 1886) » —10
Rusu-Șiriana I., Moara din vale, 8 novele » 1.40
Simion T., Păcate Domnești, novă orig. » —60
Simu R., Monografia comunei Orlat » —50
Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și poeziei vânzătorilor, se dă rabatul convenit.

Se află de vânzare în librăria W. Kraft în Sibiu.

Descrierea Ardealului.

Cine vooete să cunoască frumoasa țară a Ardealului, și cu deosebire Munții Apuseni, patria lui Horia și Izvor, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume

Teara-Noastră,

Descrierea părților muntoase ale Transilvaniei și Valea-Mureșului, apoi

Zarandul și Munții-Apuseni,

cu 9 ilustrațiuni și o ghiblă.

Descrierile sânt făcute în fol de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre deșuri, cetăți, izvoroare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în Bonașia 3 lei. Toate zilele noastre au apărut în ovință elogiace aceste descrieri, anticile ce le avem despre Transilvania în limba română.

„Lăsa românește“, scrie între altele: „Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Di Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicațiune unei trebuințe ce întârziase de o silă la noi. Sperăm, că publicații astor va face acestei scrieri primăria nobilă pe care a merită.“

Comandele se pot face în

Librăria W. Kraft.